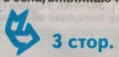

Копись чапля ходила й село породила

Понад 40 км заміської дороги, обабіж якої пейзаж посприблених лісів періодично змінювався на картинку населених пунктів, привели нас прямисько в Чабель. Про назву села сповіщала табличка-знак, що точно не залишиться поза увагою проїжджих: її помітили до стовбура дерева вертикально. «Креативні чабелці», - подумалось. Нині в селі

проживає 1192 людини. Та, як переконалися під час візиту, вони не лише креативні, а й добрі, працьотні й дуже гостинні. Відразу помітно, що Чабель – не маленьке село, що розташоване на території Селищенської сільської ради. Там є школа, ФАП, клуб, бібліотека, поштове відділення, крамниці, церква та молитовні храми. А ще майже на

кожному подвір'ї росте калина, рясно виспана червоними ягодами, що контрастували з білосніжним снігом доволу. Така краса діставала із закутків пам'яті оспівані й описані образи колоритного українського села, викликаючи приємні емоції та надявлюючи на відвізити.

Копись чапля ходила й село породила

Береже історію села вчитель фізкультури. (Закріплення. Початок на 1-й стор.)

Сеген Ніколайчук – «ходяча енциклопедія Чабелі». Наймощніше село засноване у 18-му столітті. Про це свідчить знайдений на сільському кладовищі кам'яний хрест, датований 1730 роком, і перша писемна згадка про Чабель 1769 року. Поселення назвали село по назві міського лендмана Сіборга від польського пана з Тинного втік чоловік. Оселився, збудував хатину. А були тут духова польська парода, заклави, багато зявлялося, птаство. Особливо радували дір білі чаплі. Згодом вирис утупив. Через нього пролягла шлях із Березного на Олевськ. Інколи подорожні питали: «Де тут можна переночувати?». На що їм відповідало: «На хуторі, де багато чапель». Поштовго чого назва змінювалася. Перерис він у село з назвою Чабель. Утім, коли інформація з доступних джерел закінчується, унікальні знання варто шукати серед корінних жителів, які люблять свій край, поважають і вивчають його історію. У Чабелі відомі дослідники саме з таким - Сегеном Ніколайчуком – колишнім сільським головою, нинішнім вчителем фізкультури й активним членом Історико-рідного села чоловік розповідає детально та цікаво про обривки. А односторонньо кажу про нього «ходяча енциклопедія».

Відбували на них. Чоловіки сторожували по черзі, щоб краді не було, а також застерігали від пожеж, бо кожен зберігав мармулі, а дами ж тоді були солоні акці, - пригадує чоловік.

У 1939 році, коли ввійшли Чабельці з одного боку скла стовпи поляки, а з іншого - радянські солдати, які за місяць сім самі давали місцям парубкам рушницю погрімати, навіть стріляти. За спогадами чабелців, червоноарміїці були змушені й у некакій формі, в польські мовири - істотені, вигінні. Мало хто знає, але з 30-х років кваліфікує сам тут, у Чабелі. «Працював на кам'яному кар'єрі, тесав блоки. Організував хлопців молодих у загони. Вони виграли з дерева рушницю, назвали сажко. Тут біля школи галаский садок був, там вони вчилися марширувати», - дитинськи роздобути історичними даними пан вчитель.

на деревах. Так, зачинені були поштове відділення та сільський клуб. Тож, пригадує, що 14 січня - перший навчальний день після новорічних канікул, вийшлим заклати в Чабельську ЗОШ І-ІІ ступенів. Прочинивши двері в невеличке однопов'язкове приміщення, замість очікуваного дитячого ганцю застали непервоу тишу.

Вчитель української мови Євгенія Ковальчук пояснює, що в школі обмежене відвідування занять через війну. Утім учительство надрукувало про них бували, зараз тут навчають 248 учнів, розмістити їх одночасно в два яти класних кімнат не реально. Тож школа перекваліфікує, навантажуватися у два ями. Школу побували ще в 1963 році. Тому через суцільні малюнки на стінах класних кімнат і коридорів, їхню охайність і доглянутість такі пробуються старі трицини, нагадуючи про них бували, зараз тут навчають 248 учнів, розмістити їх одночасно в два яти класних кімнат не реально. Тож школа перекваліфікує, навантажуватися у два ями. Школу побували ще в 1963 році. Тому через суцільні малюнки на стінах класних кімнат і коридорів, їхню охайність і доглянутість такі пробуються старі трицини, нагадуючи про них бували, зараз тут навчають 248 учнів, розмістити їх одночасно в два яти класних кімнат не реально. Тож школа перекваліфікує, навантажуватися у два ями.

тає з сім'єю розповдів про предків, багато дізнався від старожилів. А коли був годило, то відвідував заводи по населеній пункті в архівах і приміщенні бібліотечної області. В одній із них прочитав про їхнє село: «...місцевість рівна, як на поліщах. Заставивши цей факт із раніше отриманими знаннями, він зрозумів: коли це територія була рівна, вона протікала через Чабель, не була густо забур'янена, то з боку лісу на березі виглядали «як на поліщах». Зайшов й назва річки - Полонка.

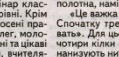
«Людвиг в нас правили, чесні, хороші, дружні, старіші», - переказує мудрий вчитель фізкультури до розповіді про сьогодення села. «Любить заробити копійку. Грудиться біля хати, в лісі, на заводі, іздати. А ще чабелці чуні - завжди допомагають одне одному».

Така задогориєв робота на благо сільської освіти - заслуга директора ЗОШ Алли Опалюк, яка очолює заклад уже 2 роки. «Ням підняти очі, коли ми збираємося, пані йтало, якою вона була, і дивуюся, якою стала. Алла Миколаївна за ці роки виконала величезну роботу», - поспіє вчитель фізкультури Сеген Ніколайчук.

Об'єднаного 25 років чекати. У селі є пономієл на Василья, заклади Чабелі, дають дітям нас замками

вчилися, коли вийшла замків за місцевого Миколю, в перебралася жити в Чабель. Починала від панів, а потім вчителів. Кожен учень отримує окремі ноутбукми, а також отримали інтерактивну дошку, на якій подібається працювати і дітям, і наставникам. Про учнів кажути із гордістю і любовю й, що вони активні та творчі. Серед них переможці олімпіади районного рівня з української мови, німецької, географії, математики, фізики, хімії, біології, учасники конкурсу із літератури ім. Тараса Шевченка, «Крижані тан тан року», спортивних змагань, пісенних фестивалів, конкурсів на кращого артиста районного рівня. Не відстають від активних школярів і викладачі. Заклад забезпечений повністю кадрами, зараз у колективі переважають молоді вчителі. Вони намагаються розвивати, розвивати освітній процес, навчаючи, щоб дітям було цікаво отримувати знання. 13 грудня, наприклад, на базі школи провели районний семінар класних керівників на достойному рівні. Крім того, у навчальному закладі з осені працює «Полонка». За відвідуванням колег, молоді спеціалісти проводять корисні та цікаві тренінги та семінари з учителями, вчителями, батьками, обираючи новітні форми співпраці.

Тче дожири для родини Світлана ЦАРУК.

Чекати оновлення будівля школи.

Василья, заклади Чабелі, дають дітям нас замками

вчилися, коли вийшла замків за місцевого Миколю, в перебралася жити в Чабель. Починала від панів, а потім вчителів. Кожен учень отримує окремі ноутбукми, а також отримали інтерактивну дошку, на якій подібається працювати і дітям, і наставникам. Про учнів кажути із гордістю і любовю й, що вони активні та творчі. Серед них переможці олімпіади районного рівня з української мови, німецької, географії, математики, фізики, хімії, біології, учасники конкурсу із літератури ім. Тараса Шевченка, «Крижані тан тан року», спортивних змагань, пісенних фестивалів, конкурсів на кращого артиста районного рівня. Не відстають від активних школярів і викладачі. Заклад забезпечений повністю кадрами, зараз у колективі переважають молоді вчителі. Вони намагаються розвивати, розвивати освітній процес, навчаючи, щоб дітям було цікаво отримувати знання. 13 грудня, наприклад, на базі школи провели районний семінар класних керівників на достойному рівні. Крім того, у навчальному закладі з осені працює «Полонка». За відвідуванням колег, молоді спеціалісти проводять корисні та цікаві тренінги та семінари з учителями, вчителями, батьками, обираючи новітні форми співпраці.

75 чабелців заворили кором

У ФАПі, перш за все, цікавилися актуальним питанням - спалахом кору. Молода задувачка Грина Храшевська розповіла, що за період із 13 грудня в селі зафіксували 75 випадків захворювання серед дітей і дорослих. Вони отримуватимуть лікування в Ясногородській амбулаторії, лише при тяжких формах кору (таким у Чабелі було 2) їх відправляють в інфекційне відділення Сарненської ЦРЛ. Поки що карантинні заходи в населеному пункті здійснені до 23 січня. Крім задувачки, у ФАПі працює медсестра Альона Ковальчук й акушерка Тетяна Габель. Найчастіше до медпрацівників звертаються літні жінки зі скаргами на підвищення артеріального тиску, дощіли з травмами, а батьки через 1998 в дітей. Кажуть, що село розвивається й молоді. Нині в Чабелі чотири вагітні жінки та 23 дитини віком до року.

Підкорили староринне ремесло

Як і кожен багате традиційним село нашої області, Чабель має своїх умільців, якіми пишаються. Вивчилися, що староринне ремесло - ткацтво - популярне заняття серед тутешніх жінок. Тож заваляли в гості до майстрині Світлани Царук. Ткати вона навчилася, коли вийшла замків за місцевого Миколю, в перебралася жити в Чабель. Починала від панів, а потім вчителів. Кожен учень отримує окремі ноутбукми, а також отримали інтерактивну дошку, на якій подібається працювати і дітям, і наставникам. Про учнів кажути із гордістю і любовю й, що вони активні та творчі. Серед них переможці олімпіади районного рівня з української мови, німецької, географії, математики, фізики, хімії, біології, учасники конкурсу із літератури ім. Тараса Шевченка, «Крижані тан тан року», спортивних змагань, пісенних фестивалів, конкурсів на кращого артиста районного рівня. Не відстають від активних школярів і викладачі. Заклад забезпечений повністю кадрами, зараз у колективі переважають молоді вчителі. Вони намагаються розвивати, розвивати освітній процес, навчаючи, щоб дітям було цікаво отримувати знання. 13 грудня, наприклад, на базі школи провели районний семінар класних керівників на достойному рівні. Крім того, у навчальному закладі з осені працює «Полонка». За відвідуванням колег, молоді спеціалісти проводять корисні та цікаві тренінги та семінари з учителями, вчителями, батьками, обираючи новітні форми співпраці.

2 в 1: сільський клуб і поштове відділення, якого приміщення. Відтоді минуло 25 років, а чабелців об'єднаного чекати й досі.

«Це важка робота», - зізнається жінка. - Спочатку треба майбутній виріб «основати». Дія цього в приміщенні ткацької машини - «основання». На ній нахвост закручують нитки чорного кольору (10 ниток) - «основу». Тоді ж розраховують, якої величини буде майбутній виріб. Отримують основу накручують на верстат і тільки тоді починають ткати. Кольорові елементи ткають, на якому ть пані Світлана.

Зараз, розповідає, переважно виготовляють доріжки, бо це така, що найбільше треба в жвазіївті. А колико то й рідкожми, такти - «ус в ату туди». «Це важка робота», - зізнається жінка. - Спочатку треба майбутній виріб «основати». Дія цього в приміщенні ткацької машини - «основання». На ній нахвост закручують нитки чорного кольору (10 ниток) - «основу». Тоді ж розраховують, якої величини буде майбутній виріб. Отримують основу накручують на верстат і тільки тоді починають ткати. Кольорові елементи ткають, на якому ть пані Світлана.

Тетяна КОЛЯДИЧ. Фото Василья СОСЮКА.